

Skarpsyn. Tyrstrup har efterhaanden selv afsløret sin Grævlingenatur. Og det ligner ham da ogsaa altfor godt at overtale en Dame til at gaa hans ubehagelige Ærinder.«

»Det har De ikke Lov til at sige, Enslev. Jeg veed, at Tyrstrup to Gange har søgt Dem, men De har ikke villet modtage ham.«

»Det er ganske rigtigt. Med en Fjende forhandler jeg ikke paa Tomandshaand men kun i Vidners Nærværelse og allerhelst i hele Offenlighedens Paa-hør. Jeg deler ikke Tyrstrups Forkærlighed for de smaa *Tête-à-tête's* og kælné Overtalelser i Sofakro-gene. — Men altsaa: De er kommen her i Anledning af det Brev, jeg har sendt Konsejlspræsidenten. Saa har han vel ogsaa meddelt Dem Brevets Indhold?«

»Nej. Det følte han sig ikke berettiget til.«

»Hvilken Finfølelse! Ja, Tyrstrup er den ædle, rettænkende Mand ud til Fingerspidserne! Selve Bravhedens Apoteose! . . . Forresten veed jeg ikke, hvad den Hemmelighedsfuldhed skal til. Imorgen kan dog alle og enhver læse mit Brev i »Femte Juni«. Det meddeler iøvrigt blot, at jeg paa Grund af det mere og mindre vel maskerede politiske Bagstræv, der nu har Magten i Partiet, ønsker at frabede mig den Ære at være dets Formand.«

Fru Bertha nikkede hen for sig og sagde efter en lille Pavse: